

ת"פ 44833/02/15 - מדינת ישראל נגד גבריאלי בבית

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 44833-02-15 מדינת ישראל נ' בבית (עציר)

לפני כבוד השופטת תמר שרון נתנאל

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם גבריאלי בבית (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד אמיר אוליאלי

ב"כ הנאשם: עו"ד ברברה דזירה ממשרד עו"ד פאר

הנאשם באמצעות הליווי

גזר דין

1. בפתח דבריי אציין, כי במסגרת הליך המעצר נשלח הנאשם לקבלת חוות דעת פסיכיאטרית ונמצא כשיר לעמוד לדין.

כתב האישום אשר הוגש בתיק זה מתאר את העובדות והאירועים כדלקמן:

א. בתאריך 8/2/15 בשעה 09:30 הגיע הנאשם מצויד בסכין וכשהוא עוטה מסיכת סקי על פניו, לסניף הדואר בשדרות חן מספר 9 בקרית ביאליק (להלן: "הסניף"), במטרה לשדוד כסף מהסניף. אותה עת נכחו בסניף מספר אזרחים ופקידת הדואר מרטה טרושווילי (להלן: "מרטה").

ב. הנאשם ניגש אל דלפק השירות במקום וניסה לשדוד כסף מהסניף בכך ששלף סכין, אותה החביא במכנסיו, והניח את ידו עם הסכין על הדלפק, כשהוא מאיים על מרטה ואומר לה פעמיים "תביאי את כסף". זאת עשה הנאשם בכוונה ליטול ולשאת את הכסף, בלי הסכמת הבעלים, במרמה ובלי תביעת זכות בתום לב, כשהוא מתכוון בשעת הנטילה לשלול את הדבר מבעלו שלילת קבע.

ג. אותה עת הגיע למקום סגן מנהל הסניף עוזי שומרון, ומשקרא בשמו של הנאשם, עזב הנאשם את הסניף ונמלט מהמקום כשהוא מצויד בסכין.

ד. במעשיו המתוארים לעיל ניסה הנאשם לגנוב דבר, ובשעת המעשה או בתכוף לפניו איים לבצע מעשה אלימות באדם או בנכס כדי להשיג את הדבר הנגנב או לעכבו אצלו כדי למנוע התנגדות לגניבת הדבר או להתגבר עליה, כשהוא מצויד בנשק או במכשיר שיש בהם כדי לסכן או לפגוע וכן החזיק סכין מחוץ לתחום ביתו או חצירו.

2. בישיבת יום 29/6/15 ביקש הנאשם לחזור בו מכפירתו בכתב האישום ועל פי הודאתו הורשע - בהכרעת דין מיום 29/6/15 בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום, על פי עובדותיו:

א. **ניסיון שוד בנסיבות מחמירות** - לפי סעיפים 402(ב) + 25 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

ב. **החזקת סכין שלא כדין** - לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין התשל"ז-1977.

ישיבת הטיעונים לעונש התקיימה ביום 16/7/15.

ראיות המאשימה לעונש

3. בא כוח המאשימה הגיש גיליון הרשעות קודמות פלילי של הנאשם (סומן **מ/1**) ממנו עולה, כי לחובת הנאשם **14** הרשעות קודמות, בעבירות שונות, הכוללות, בעיקר, עבירות רכוש ואלימות עבירות נוספות (שבוצעו בין השנים 1989-2014), ביניהן: החזקת אגרופן או סכין למטרה לא כשרה; התנהגות פרועה במקום ציבורי; התפרצות למקום מגורים/תפילה; גניבה; היזק לרכוש במזיד; נשיאת נשק ורכישת נשק; החזקה/שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית; ניסיון לחבלה; ניסיון לפציעה; תקיפה סתם ותקיפת עובד ציבור ושטר בעת מילוי תפקידו.

כן הגישה המאשימה כתבי אישום וגזרי דין בשני תיקים קודמים, בהם נגזרו על הנאשם מאסרים על תנאי, שהם בני הפעלה בגין העבירות שבוצעו על ידי הנאשם בתיק דנן, כדלקמן:

א. מאסר על תנאי **בן 6 חודשים**, שלא יעבור במשך 3 שנים, עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, שהושת על הנאשם בת"פ (שלום-קריות) 26681-04-14, בו הורשע הנאשם ביום **23/6/14** בגין החזקת סכין והתנהגות פרועה במקום ציבורי, עבירות שבוצעו על ידו בחודש 04/14 ונדון ל- 10 חודשי מאסר בפועל ולמאסר המותנה הנ"ל (סומן **ע/3**).

ב. מאסר על תנאי **בן 12 חודשים**, שלא יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו, מהמאסר שהושת עליו בגזר הדין, עבירות רכוש מסוג פשע. עונשים אלה נגזרו על הנאשם בת"פ 35479-08-10 (שלום-קריות) (**סומן ע/2**), בו הורשע הנאשם ביום **26/5/11** בגין ביצוע שתי עבירות של התפרצות לבית מגורים/מקום תפילה; שתי עבירות גניבה והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו והושת עליו עונש של 48 חודשי מאסר בפועל (לאחר הפעלה, במצטבר של עונש מאסר מותנה בן 10 חודשים שהיה תלוי ועומד נגדו) וכן מאסר על תנאי נוסף, בגין עבירות רכוש מסוג עוון, שאינו בר הפעלה במקרה דנן.

ראיות הנאשם לעונש

4. מטעם הנאשם הוגשו שני דו"חות פעולה של המשטרה, מיום 8/2/15 - הוא מועד ביצוע העבירות (סומנו **ענ/1** ו- **ענ/2**) וכן הוגש דיסק ובו תיעוד של האירוע (סומן **ענ/4**).

טיעונים לעונש מטעם המאשימה

5. טיעוני המאשימה הוגשו בכתב (סומנו **ע/5**).

בא כוח המאשימה עמד על עברו הפלילי העשיר של הנאשם, על הערכים החברתיים המוגנים, אשר נפגעו כתוצאה מביצוע העבירות והדגיש את נסיבות ביצוע העבירות וחומרתן, נוכח כך שאין מדובר באירוע ספונטאני אלא בניסיון שוד מתוכנן מראש, אשר כלל הצטיידות במסכת גרב ובסכין, בו עשה הנאשם שימוש, באמצעותה איים על פקידת הדואר.

נטען, כי יש להביא בחשבון את הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות ואת התעוזה הרבה בה נהג הנאשם, כמו גם את העובדה שהעבירות בוצעו לאור יום.

בא כוח המאשימה פירט את מדיניות הענישה הנוהגת ביחס לעבירות השוד, על גזרותיהן השונות ובתוך כך, בהפנותו לרשימת פסקי דין (סומנה **ע/4**), טען למתחם עונש הולם לעבירת ניסיון השוד, הנע בין 30 ל- 60 חודשי מאסר בפועל.

6. באשר לגזירת העונש בתוך מתחם הענישה, הושם דגש על כך שהנאשם ביצע את המעשים כחודש לאחר שחרורו ממאסר ועל כך שאף שני עונשי המאסר על תנאי, בני הפעלה, לתקופה מצטברת של 22 חודשים, לא הרתיעו את הנאשם מלחזור ולבצע את העבירות דנן.

נוכח האמור ובשים לב ליתר הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה - הן נסיבותיו האישיות של הנאשם, ומאחר

שלא מתקיימות בענייננו, כך לטענת המאשימה, נסיבות מיוחדות שבעטיין יש לסטות ממתחם העונש ההולם, סבורה המאשימה שיש לגזור על הנאשם עונש המצוי בחלקו האמצעי של מתחם הענישה וכן להפעיל את המאסרים על תנאי, שפורטו לעיל, במצטבר לעונש שייגזר עליו בתיק זה.

טיעונים לעונש מטעם הנאשם

7. טיעוני הנאשם הוגשו בכתב (סומנו **ענ/3**) ומספר דגשים מטעמו פורטו בישיבת הטיעונים לעונש.

סנגורו של הנאשם טען, כי מדובר בנאשם שמעשיו היו בגדר ניסיון בלבד ועל כן, הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים, אם בכלל, היא קטנה ביותר.

בהפנותו לסרטון הנ"ל ובו תיעוד האירוע, ביקש הסנגור ללמוד מצפייה בו, שלא מדובר באירוע הנמצא ברף הגבוה, מבחינת חומרתו, בהשוואה לאירועים אחרים מסוג זה, בפרט לאור כך שניתן לראות שהנאשם מניח את הסכין על הדלפק, ללא כל תנועה מאיימת, פונה בדיבור לפקידה ועוזב את מקום האירוע מיד לאחר שסגן מנהל הסניף קרא לעברו.

עוד הפנה הסנגור לדו"חות הפעולה, אשר הוגשו, כאמור, במסגרת ראיותיו לעונש - הם דו"חות השוטרים שעצרו את הנאשם, תוך שהדגיש אמירות כאלה ואחרות של הנאשם לשוטרים, שבעיקרן, בקשת הנאשם לקבלת עזרה לגמילה מסמים וטיפול.

הסנגור הפנה לרשימת פסקי דין (סומנה **ענ/4**), מהם ביקש ללמוד על מדיניות הענישה הנוהגת ולאבחן, מענייננו, את הפסיקה שהגישה המאשימה, העוסקת, כך לטענתו, במקרים חמורים הרבה יותר.

על כל אלה - עתר הסנגור למתחם עונש ההולם את המעשים שביצע הנאשם, הנע בין מספר חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

8. לעניין גזירת הדין בתוך המתחם שציין, אמר הסנגור כי אין הוא טוען שיש להטיל על הנאשם עונש שירוצה בעבודות שירות - זאת, בשל קיומם של המאסרים המותנים, אך לדידו, יש להטיל על הנאשם עונש מאסר, המצוי ברף התחתון של מתחם הענישה לו טען, אשר יופעל בחופף למאסרים המותנים העומדים ותלויים נגדו, אשר גם אותם מבקש הנאשם להפעיל בחופף זה לזה.

דבר הנאשם

9. הנאשם אמר שעשה דבר שלא היה צריך לעשות וכי ביצע את העבירות בייאוש, שכן היה ללא כסף וללא תחליף סם. הנאשם סיפר שהוא חי ללא חשמל ולא יכול להביא את ילדיו לביתו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

10. הנאשם הורשע בשתי עבירות המהוות אירוע אחד לו אקבע מתחם ענישה אחד.

מדובר בשתי עבירות, חמורות, אשר ביצוען פוגע בערכים החברתיים של שמירה על רכוש הזולת ועל שלווה נפשו של האזרח, חופש התנועה שלו ותחושת הביטחון לה זכאי כל אדם, בכל מקום בו הוא נמצא - בביתו שלו, במקומות ציבוריים, ברחובות של עיר ובמקום עבודתו.

כאשר מדובר בניסיון לביצוע שוד בנסיבות מחמירות, בבוקרו של יום, בסניף דואר, בו שהו אנשים, תוך שימוש בסכין, מידת הפגיעה בערכים המוגנים הנ"ל היא משמעותית וכלל ועיקר איננה קלה. אכן, קיימים מקרים של מעשי שוד או ניסיונות לשוד, אלימים ומפחידים מאשר נראה בסרטון ויש לקבוע מתחם ההולם את נסיבות האירוע, אולם אין להקל ראש גם במעשהו של הנאשם ובמשמעויותיו כלפי הציבור בכלל וכלפי כל הנוכחים בסניף הדואר בעת ביצוע העבירות.

יש להוסיף וליתן דגש גם לעבירה הנוספת בה הורשע הנאשם והיא החזקת סכין שלא כדין ולומר, גם בזאת הפעם, כי יש צורך של ממש לעקור מן השורש את התופעה של שימוש בסכין ולהחמיר בעונשם של עבריינים אשר עושים שימוש בסכין, זאת - נוכח המסוכנות הפוטנציאלית, הגלומה בשימוש בסכין והזלזול בחיי אדם ובשלמות גופו, אשר טמונה בכך.

אומנם, בסופו של יום, בפועל, לא גרם הנאשם נזק גוף למי מהנוכחים, באירוע, אולם ניסיון החיים מלמד, כי יש בעבירות שוד, בוודאי כאשר הן מלוות בנשק קר, כדי לגרום לפחד ולאובדן תחושת ביטחון אצל הנוכחים בעת התרחשות האירוע, הן אצל מי שכלפיו כוונה הסכין וכלפיו הושמע האיום והן אצל שאר הנוכחים והייתכנות לשימוש פעיל בסכין ולפציעת מי מהנוכחים באירוע, ממשית היא.

11. העובדה שהנאשם הגיע לסניף הדואר מצויד בסכין ועוטה מסיכת סקי, מצביעה על תכנון מוקדם. אין במצבו האישי והכלכלי של הנאשם כדי להצדיק, במידה כלשהי, את מעשיו, אשר התרשמתי, שהנאשם יכול היה להבינם ולהימנע מביצועם, גם במצבו כפי שהובא בפניי וגם לאחר ששקלתי את דבריו בפניי.

אכן, די היה בקריאתו של מנהל הסניף לעבר הנאשם, על מנת שהנאשם יירתע ויימלט מהמקום, בטרם השלים

את ביצוע השוד, אך יש גם ליתן את הדעת לכך, שהנאשם לא בחר להפסיק את מעשיו, עקב חרטה, אלא עקב כך שהוא נוכח לדעת שמנהל הסניף זיהה אותו.

12. באי כוחם של הצדדים הניחו בפני פסקי דין באשר למדיניות הענישה הנוהגת, זה בכה וזה בכה. מטבע הדברים, כל צד הגיש לעיוני פסיקה המשקפת את עמדתו לגבי מתחם העונש שיש לקבוע ומידת העונש שיש להטיל על הנאשם דנן. מפסקי דין אלה ואחרים עולה, כי קיימת קשת רחבה של מעשי שוד, בהתאם לנסיבותיו הקונקרטיות של מעשה השוד וחומרתו.

ככלל, כפי שביט המשפט העליון הביע דעתו, בשורה ארוכה של פסקי דין, יש לנקוט בענישה מחמירה כלפי מבצעי עבירות שוד ולהטיל עליהם עונשי מאסר משמעותיים. יד לאבחן בין מעשה שוד, המתבצע באופן ספונטני, חד פעמי, ושאינו כולל שימוש בנשק ושנלווית אליו אלימות בדרגה נמוכה, לבין מקרי שוד חמורים יותר המתבצעים לאחר תכנון מוקדם ותוך שימוש בנשק, או אף בצוותא, או באישון לילה ויש אף ליתן את הדעת למושא השוד. הנה כי כן - כל מקרה לנסיבותיו ולעובדותיו. ראו, לדוגמא, בשינויים המחויבים ובכללם הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה: ע"פ 1286/13 **אבו ג'ומעה נ' מדינת ישראל** (מיום 20/1/14); ע"פ 772/13 **יחיא נ' מדינת ישראל** (מיום 29/6/14) וע"פ 6862/13 **חג'אזי נ' מדינת ישראל** (מיום 7/7/14).

אפנה, בהקשר זה, לדברים שנכתבו בע"פ 4841/13 **ספי נ' מדינת ישראל** (מיום 6/2/14):

"באשר לקביעת מתחם העונש ההולם - כנודע, לובשת עבירת השוד פנים וצורות רבות וקביעת מתחמי הענישה הולמים בגינה מגוונת; אך פטור בלא כלום אי אפשר (בבלי, חולין כז ע"ב), ואת המסגרת קבע כמובן המחוקק בקביעת "תג העונש" לעבירה זו - אין זה דין של עבירה שנעברה תוך פגיעה פיסית אלימה לעבירה שבוצעה על דרך הפחדה בלבד; אין זה דין של עבירה שנעברה לאחר תכנון והכנה מוקדמים לעבירה אקראית - ספונטנית; אין זה דין של עבירה שנעברה בחבורה לדינה של עבירת אדם יחיד; אין זה דין של עבירה שנעשתה תוך שימוש בנשק, חם או קר, לעבירה שנעשתה ללא שימוש בנשק; אין זה דין של עבירה חד פעמית למסכת שיטתית של עבירות".

13. סופו של דבר, בהתחשב בכל האמור לעיל, אני קובעת כי מתחם הענישה ההולם במקרה שלפניי נע בין 18 ל- 30 חודשי מאסר בפועל.

גזירת העונש

14. הנאשם שלפניי, יליד 25/4/75, עצור מיום 8/2/15.

לחובת הנאשם עבר פלילי מכביד ביותר, הכולל עבירות שונות, ביניהן בולטות עבירות סמים, רכוש ואלימות למכביר. עיון בהרשעותיו הקודמות מעלה, כי הוא ריצה עונשי מאסר רבים וכי, לא אחת, זמן קצר ביותר לאחר שחרורו ממאסר ועל אף מאסרים על תנאי התלויים ועומדים נגדו, הוא חוזר ומבצע עבירות.

כן, למשל, סמוך מאד לאחר שחרורו מהמאסר בן 4 השנים, שנגזר עליו בת"פ 35479-08-10 וחרף המאסרים על תנאי שנגזרו עליו, שם, חזר הנאשם וביצע, כבר ביום 8/4/2014 עבירות נוספות, בגין נדון בת"פ 26681-04-14, הנ"ל וסמוך לאחר שחרורו מהמאסר שנגזר עליו וחרף המאסר על תנאי שנגזר עליו בתיק האחרון - בת"פ 26681-04-14, חזר ועבר את העבירות דנן, כחודש בלבד לאחר שחרורו.

הנה כי כן, מדובר בעבריין רצידיביסט (כפי שכבר נאמר בגזרי דין קודמים שניתנו בעניינו), אשר הפך את העבריינות לדרך חיים ולצערי אין מנוס אלא להחמיר בעונשו ולהעדיף את האינטרס של הגנה על הציבור, על פני האינטרס האישי של הנאשם.

15. לזכותו של הנאשם, אביא בחשבון את הודאתו במעשים ואת החיסכון בזמן שיפוטי, הנובע מכך. כן אתחשב, במידה מסוימת, בנסיבות חייו ובמצוקה בה הוא שרוי, כפי שהדברים עולים מטיעוני סנגורו ומדבריו שלו, הן בפניו והן בפני השוטרים (כפי שעולה מדו"חות הפעולה שהוגשו). עם זאת אבהיר, כי לא ניתן לראות בנסיבות אלה משום הצדקה לביצוע העבירות ולא ניתן ליתן להן משקל רב בגזירת הדין.

הנאשם כבן 40 כיום ויש לקוות שהוא "ינצל" את עונש המאסר שיושת עליו בתיק זה, על מנת לערוך חשבון נפש ולעשות מאמץ לשנות מאורחות חייו.

16. לאור כל האמור, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר למשך 24 חודשים, לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו - החל מיום 8/2/2015.
- ב. אני מפעילה בזה את המאסר על תנאי בן 6 החודשים, שהושת על הנאשם בת"פ (שלום-קריות) 26681-04-14.
- ג. אני מפעילה בזה את המאסר על תנאי בן 12 החודשים, שהושת על הנאשם בת"פ (שלום-קריות) 35479-08-10.
- ד. עברו של הנאשם וכל האמור לעיל מצדיק השתת כל עונשי המאסר במצטבר, אולם נוכח הודאתו של הנאשם ודבריו בפני ועל מנת להותיר לו פתח של תקווה לתיקון דרכיו, אני מורה על חפיפה, ביניהם, של שני עונשי המאסר על תנאי, שהופעלו לעיל, באופן שלעונש

המאסר בן 24 החודשים, שהושת בס"ק א' לעיל, יצטרפו 12 חודשי מאסר בלבד.

ה. **סך הכל ירצה, אפוא, הנאשם עונש מאסר של 36 חודשים, בניכוי ימי מעצרו.**

ו. מאסר על תנאי בן 12 חודשים, שלא יעבור, במשך 3 שנים מהיום בו ישוחרר עבירה של שוד או ניסיון לשוד או כל עבירת רכוש או אלימות מסוג פשע.

ז. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה של אלימות או עבירת רכוש מסוג עוון.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ו אב תשע"ה, 11 אוגוסט 2015, בהעדר הצדדים.